

[Korsgaard.]

for, at vi ved en Kroneforandring i Forhold til Dollars skulde kunne indtjene et Beløb paa henimod 20 Mill. Kr., men jeg vil gaa med til at regne saa optimistisk, at jeg siger, at der efter den foreliggende Opstilling bliver mindst 40 Mill. Kr. udækket, og jeg spørger da: hvad med disse 40 Mill. Kr.s Underskud? Bespareser kan jo ikke komme lige med det samme, og Bespareser er kun noget, Venstre siger, de vil have, men det er ikke noget, de stiller som Betingelse for at yde en hvilken som helst Indsats i Retning af at skaffe Indtægter paa anden Maade. Nu henviser man, i alt Fald i Aar, til — men jeg gaar ud fra, at man mener det ikke saa forfærdelig alvorligt —, at Spareudvalget skulde kunne finde en hel Del Millioner, men det er jo klart for enhver, at det er vanskeligt at finde Bespareser, siden Udvalget ikke har fundet nogen endnu, og det har da siddet et halvt Aar, og hvis det finder nogen Bespareser i Løbet af et halvt eller trekvart Aar, hjælper det ikke saa forfærdeligt meget paa indeværende Finansaar; der gaar altid nogen Tid, før de paagældende Bespareser kan blive effektive. At der ved Bespareser skulde kunne naas noget som helst af nævneværdig Betydning i indeværende Aar, er Tale helt hen i Vind og Vejr, en Tale, der netop ligger saa udmærket for det ærede Medlem Hr. Krag.

Jeg vil derfor atter spørge: Hvad med de 40 Mill. Kr.s Underskud? Det kan jo være meget godt i Dag at skyde en saadan Ubehagelighed fra sig og sige: Den Tid, den Sorg, det kommer nok, eller hvad man ellers kan hitte paa at sige, men dermed er Sagen jo ikke klaret. Jeg erindrere tydeligt fra Forhandlingerne i Juni Maaned 1932, hvorledes den højtærede Finansminister — og efter min Mening med fuldkommen god Begrundelse — gjorde sig til Talsmand for hurtigt at faa lovmæssig Hjælp til Dækning af det Underskud, der var Tale om, idet han gjorde stærkt gældende, at det var af ganske overordentlig stor Betydning at faa en Lovhjemmel for de Indtægter, der skulde flyde af den indirekte Beskatning, thi for hver Maaned, der gik, formindskedes Mulighederne for, at de paagældende Skattelov kunde give noget, med $\frac{1}{12}$. Men her skyder man altsaa Spørgsmaalet om Dækning for disse 40—50 Mill. Kr. — jeg er bange for, at det desværre ikke blive under 50 Mill. Kr. — ud til en usikker Fremtid. Men betyder det altsaa ogsaa, at det bliver umuligt at

faa noget at vide om, hvad man vil gøre til den Tid? Efter min Mening kan der ikke blive Tale om andet end en yderligere Forøgelse af den direkte Beskatning — og saa længe der endnu er nogen, der har Penge, kan man jo blive ved med at tappe dem. Jeg vil derfor gerne spørge, specielt den højtærede Finansminister, om han overvejer at forøge den direkte Beskatning ud over de 40 pCt., der her er Tale om, thi jeg er overmaade sikker paa, at hvis det er Regeringens Hensigt, vil den vistnok desværre ogsaa til den Tid kunne skaffe sig det fornødne Flertal dertil, baade i denne og den anden Sal. Men dette er altsaa et Moment af virkelig stor Betydning, og jeg afslutter denne Afdeling med at sige, at Balance paa Driftsbudgettet skabes der overmaade langtfra med disse Forslag, og den mindste Antydning om, hvordan man til sin Tid tænker sig at dække det sidste Millionunderskud, faar vi ikke, men det kan jo være, at det som saa meget andet skal være en Hemmelighed for Rigsdagen, indtil de paagældende Delegationer til sin Tid har afgjort Sagen.

De Millioner, som skal skaffes til Driften, er 20 Mill. Kr. foruden de 20 Mill. Kr., som skal bruges i Henhold til Lovgivningen om Amtsskatternes Nedsættelse. Disse 20 Mill. Kr. fremkommer gennem forskellige Love, men før jeg gaar over til at tale om dem, vil jeg gerne opholde mig lidt ved de 20 Mill. Kr., som skal skaffes i Henhold til Loven om Landbrugets Ejendomsskatter, og sige, at jeg er meget lidt glad for den foreslaaede Form. Man har forhøjet den direkte Beskatning med et Kvartal, med to Kvartaler — foreløbig er man ikke gaaet videre —, men jeg maa dog sige, at naar galt skal være, foretrækker jeg dog langt den Vej fremfor den, som Partiet Venstre vel sagtens har faaet indført — thi den var dog ikke tidligere Regeringens —, den nemlig, at man siger, at en direkte Beskatning til et vist Formaal, uden Hensyn til, hvad den direkte Beskatning i øvrigt kan give, skal Aar for Aar ud i en fjern Fremtid give 20 Mill. Kr., hvis ikke Forholdene ændrer sig. Det er den krasseste og brutaleste Form for direkte Beskatning, jeg nogen Sinde har været præsenteret for her. Og det paa en Tid, da Indtægterne maa antages at ville rasle ned, hvoraf vil følge, at Bestemmelsen om, at de 20 Mill. Kr. skal skaffes, giver Mulighed for en fuldkommen eksorbitant Forhøjelse af Skatteprocenten. Dette er vel sagtens Venstres Indsats paa dette Om-